

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 03.04.1975, sp. zn. Czf 13/74, ECLI:CZ:NS:1975:CZF.13.1974.1

Číslo: 25/1975

Právní věta: Zákonné předpoklady pro zařazení účastníků odboje do některé ze skupin účastníků odboje podle předpisů o sociálním zabezpečení nejsou totožné se zákonnými předpoklady pro hodnocení účasti v odboji podle jiných předpisů a účastnících odboje. Pro účely důchodového zabezpečení účastníků odboje - příslušníků československých legií nepostačuje proto jen zjištění doby strávené v československých legiích, nýbrž je zapotřebí zjistit, zda šlo o vojenskou službu v československých legiích v době do 11. 11. 1918.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 03.04.1975

Spisová značka: Czf 13/74

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Sociální zabezpečení, Účastníci odboje

Předpisy: 462/1919 Sb. § 1 255/1946 Sb. 101/1964 Sb. § 107b

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 25/1975 sb. rozh.

Zákonné předpoklady pro zařazení účastníků odboje do některé ze skupin účastníků odboje podle předpisů o sociálním zabezpečení nejsou totožné se zákonnými předpoklady pro hodnocení účasti v odboji podle jiných předpisů a účastnících odboje.

Pro účely důchodového zabezpečení účastníků odboje - příslušníků československých legií nepostačuje proto jen zjištění doby strávené v československých legiích, nýbrž je zapotřebí zjistit, zda šlo o vojenskou službu v československých legiích v době do 11. 11. 1918.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR z 3. 4. 1975, [Czf 13/74](#))

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze byla zamítnuta žádost navrhovatele o zařazení do III. skupiny účastníků odboje podle ustanovení § 107b odst. 1 bod 3 písm. a/ zákona č. 101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 s odůvodněním, že navrhovatel nevykonával vojenskou službu v československých legiích v době do 11. 11. 1918.

K opravnému prostředku navrhovatel potvrdil Městský soud v Praze uvedené rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení v podstatě ze stejných důvodů, když zjistil, že vojenskou službu v legiích konal navrhovatel v době od

14. 11. 1918 do 20. 2. 1919.

K odvolání navrhovatel změnil Nejvyšší soud ČSR uvedené rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil. Vycházel přitom z ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 462/1919 Sb., podle něhož započtl dobu strávenou navrhovatele v československých legiích ode dne přihlášky do legií, tj. dobu od 26. 10. 1918. Za tohoto stavu pak shledal splněnými podmínky pro zařazení navrhovatele do III. skupiny účastníků odboje.

Nejvyšší soud ČSSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSSR tak, že uvedeným rozhodnutím odvolacího soudu byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Základní otázkou v projednávané věci je, zda je možno navrhovatele pro účely důchodového zabezpečení zařadit do některé ze skupin účastníků odboje podle ustanovení § 107b zákona č. 101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb. Pro zařazení navrhovatele do některé skupiny účastníků odboje ve smyslu uvedeného ustanovení je zapotřebí především, aby šlo o účastníka odboje, který splňuje podmínky stanovené zákonem č. 255/1946 Sb. o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození nebo zákonem č. 462/1919 Sb. ve znění zákona č. 196/1946 Sb. o propůjčování míst legionářům, a dále pak aby účastník splňoval další podmínky stanovené již citovaným ustanovením § 107b zákona č. 101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb., popř. ustanovení § k6 vyhlášky č. 179/1968 Sb., již byla novelizována vyhláška č. 102/1964 Sb. Ne ve všech případech jsou totiž podmínky, za kterých lze účastníka odboje zařadit pro účely důchodového zabezpečení do některé ze skupin účastníků odboje, totožné s podmínkami, za kterých se jinak občan považuje za účastníka odboje.

Tak je tomu i v daném případě. Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 462/1919 Sb. se totiž doba strávená v československých legiích počítá ode dne přihlášky do legií a jen tehdy, nelze-li den přihlášky zjistit, počítá se ode dne nastoupení služby v legiích. Pro účely důchodového zabezpečení účastníků odboje se však vyžaduje, aby šlo o dobu vojenské služby v československých legiích v době do 11. listopadu 1918 (§ 6 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 179/1968 Sb.). Pro účely důchodového zabezpečení účastníků odboje lze tedy do některé ze skupin účastníků odboje zařadit jen občana, který vykonával v československých legiích vojenskou službu do 11. listopadu 1918.

Protože navrhovatel podle potvrzení Vojenského historického ústavu konal vojenskou službu v československých legiích ve Francii až do 14. 11. 1918 do 20. 2. 1919, nesplňuje podmínky k tomu, aby byl zařazen do některé skupiny účastníků odboje v důchodovém zabezpečení účastníků odboje.

Jestliže odvolací soud vycházel ve svém rozhodnutí z jiného právního názoru, porušil tím zákon v ustanoveních § 107b odst. 1 bod 3 písm. a/ zákona č. 101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb. a § k6 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 102/1964 Sb. ve znění vyhlášky č. 179/1968 Sb.

Bylo proto rozhodnutí napadené stížnosti pro porušení zákona zrušeno a věc byla vrácena Nejvyššímu soudu ČSR, aby v ní dále jednal znovu rozhodl, vycházeje přitom z vysloveného právního názoru, kterým je vázán (§ 243 odst. 1 o. s. ř.).